

ac sui ordinis. Nam quū Rex Taurino reuer-
sus, quiesceret in colliculo S. Andreae fere solus
antequam discederet Magister equitum Bur-
degalas, cuiusdam suffragatione literas à Rege
extorsit, quibus inhiberetur prorsus Bibliorum
à me impressorum distractio: ea tamē cōditione
vt daturi essent articulos, tādū tantōque opere
expetitos. Quod factū non prius rescivi, quam
Rex Lugdunū venisset: vbi cū me ad Illustriss.
principem Cardinalem Guysianum cōtulissem
gratias acturus de ea, quam mihi apud Segu-
sianos præstiterat, humanitate: quæ postea se-
cuta esset mutatio, admonuit in magno nobiliū,
cæterorūque circumstantium cœtu. Quū verò
rogassem nunquid remedij: nullum esse respon-
dit. Mæstus, vale dico & illi & patriæ. Eadem
& Castellano refero, illūque postremum va-
lere iubeo, quòd viderē mihi patriæ cedendum
esse. Nam quò tēderet præiudicium illud, scie-
bam. Egrediens tamen domo, vt ne grauaretur
quidnam hoc rei esset, ex Rege sciscitari, vehe-
menter obtestor. Quod magna difficultate ex-
tortum, grauatim fecit: & certè causa erat cur
detrectaret. Postridie tamen, quàm magnifico